

мобільних точок доступу до інтернету або розвиток спеціальних програм підтримки інтернет-інфраструктури, особливо у звільнених та віддалених регіонах.

Важливим аспектом є також адаптація комунікаційних каналів до специфічних потреб різних вікових груп. Для старших бенефіціарів, які надають перевагу традиційним методам комунікації, доцільно забезпечити доступ до інформації через телефонні дзвінки та SMS, а також через телебачення, яке залишається доступним каналом у багатьох регіонах. Молодші респонденти, навпаки, більше використовують соціальні мережі та месенджери, що дає змогу забезпечити оперативне та зручне інформування цієї аудиторії через відповідні цифрові платформи.

Крім того, для ефективного обміну інформацією між організацією та бенефіціарами пропонується створити локальні інформаційні хаби, де люди зможуть отримати необхідну інформацію про програми допомоги, консультації та зворотній зв'язок. Такі центри можуть бути як фізичними, так і онлайн, що забезпечить зручний доступ до актуальної інформації для різних вікових груп та соціальних категорій населення.

Застосування цих рекомендацій допоможе зменшити інформаційні бар'єри та забезпечити більш якісний інформаційний обмін з бенефіціарами. Це, у свою чергу, підвищить ефективність надання гуманітарної допомоги, сприятиме зниженню рівня соціального напруження та забезпечить кращу адаптацію населення до умов, що швидко змінюються.

Фомічов К.С.

доктор юридичних наук
професор кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

РОЛЬ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР У ФОРМУВАННІ ПОЛІТИКИ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ

Сучасна державна політика соціальної захищеності осіб з інвалідністю визначається необхідністю забезпечення рівних можливостей, захисту прав та інтеграції цієї вразливої категорії населення в соціальне, економічне та культурне життя суспільства. Одним з основних інструментів у цьому контексті виступають адміністративні процедури, які забезпечують юридичну рамку для реалізації прав та соціальних гарантій для осіб з інвалідністю. Аналіз ролі адміністративних процедур у формуванні політики соціальної захищеності осіб з інвалідністю розкриває їхню багатофункціональність та значний вплив на забезпечення ефективної соціальної підтримки, доступу до послуг, захисту прав і свобод осіб з інвалідністю.

Адміністративні процедури, в контексті захисту прав осіб з інвалідністю, охоплюють сукупність юридичних механізмів, що регулюють процес отримання соціальних послуг, забезпечують доступ до державної допомоги, визначають процедури надання соціальних пільг та інші елементи державної політики у цій сфері. Ці процедури створюють нормативно-правову основу, яка обумовлює порядок взаємодії державних органів з громадянами, наділеними інвалідністю, встановлює вимоги до державних установ щодо виконання їхніх обов'язків та гарантує захист законних прав[1].

Основні функції адміністративних процедур включають по-перше, регулятивну функцію, яка визначає порядок отримання соціальних послуг та захищає особу від необгрунтованої відмови у наданні такої допомоги; по-друге, гарантійну функцію, що забезпечує доступність соціальної допомоги особам з інвалідністю на основі рівності та недискримінації; і по-третє, контрольну функцію, спрямовану на запобігання корупційним та дискримінаційним практикам при реалізації політики соціальної захищеності.

Адміністративні процедури відіграють вирішальну роль у процесі реалізації прав осіб з інвалідністю, зокрема в таких аспектах, як доступ до освіти, охорона здоров'я, працевлаштування та отримання соціальної допомоги. Завдяки цим процедурам держава створює умови для виконання зобов'язань, закріплених у міжнародних договорах, таких як Конвенція ООН про права осіб з інвалідністю, і в національних законодавчих актах[2].

Ефективність адміністративних процедур безпосередньо залежить від рівня розробленості законодавчої бази, яка має відповідати потребам осіб з інвалідністю. Так, забезпечення права на освіту, наприклад, вимагає чіткої процедури оформлення доступу до інклюзивного навчання та супутніх послуг. Це стосується і медичних послуг, де чітко прописана адміністративна процедура є запорукою доступу осіб з інвалідністю до гарантованої медичної допомоги, реабілітаційних заходів та інших видів медичного забезпечення.

Інтеграція осіб з інвалідністю у суспільство значною мірою залежить від їхньої можливості вільно користуватися всіма доступними соціальними та економічними інститутами. Тут важливу роль відіграють адміністративні процедури, які забезпечують особам з інвалідністю доступ до широкого спектру послуг, включаючи житлове забезпечення, доступ до інфраструктури, отримання спеціалізованих пільг та податкових знижок[3].

Завдяки процедурним нормам держава створює умови, які дозволяють особам з інвалідністю брати активну участь у соціальному житті, мінімізуючи ризики ізоляції та залежності від соціальної допомоги. Важливим аспектом є розробка чітких адміністративних процедур, які передбачають участь самих осіб з інвалідністю у прийнятті рішень, що їх стосуються, включаючи визначення пріоритетів соціальної політики, участь у консультативних процесах тощо.

Попри значні досягнення у забезпеченні прав осіб з інвалідністю, існує низка викликів, що потребують подальшого вдосконалення адміністративних процедур. Зокрема, складність бюрократичних процесів і високі вимоги до документального оформлення часто ускладнюють доступ осіб з інвалідністю до соціальних послуг. Ці проблеми можна вирішити через спрощення процедур, зокрема шляхом упровадження цифрових платформ, які дозволяють швидко й зручно отримувати необхідні послуги онлайн.

Крім того, існує необхідність розробки індивідуальних процедур для різних категорій осіб з інвалідністю, враховуючи їхні специфічні потреби. Наприклад, адміністративні процедури для осіб з обмеженнями зору можуть бути адаптовані до специфіки цієї групи за рахунок впровадження спеціальних технічних засобів і послуг[4].

Адміністративні процедури є ключовим елементом у формуванні політики соціальної захищеності осіб з інвалідністю. Вони забезпечують реалізацію прав, визначених як міжнародними, так і національними нормативно-правовими актами, і є інструментом для виконання державою її зобов'язань. Важливість вдосконалення адміністративних процедур обумовлена необхідністю адаптації державної політики до динамічно змінюваних соціальних умов та потреб осіб з інвалідністю. Лише за умов постійного вдосконалення адміністративних процедур можна досягти справжньої інтеграції осіб з інвалідністю в суспільне життя та забезпечити належний рівень їхньої соціальної захищеності.

Література:

1. Фомічов К.С. Поняття та ознаки взаємодії суб'єктів державної політики у сфері соціального захисту осіб з інвалідністю. Актуальні проблеми приватного та публічного права: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої 94-річчю з дня народження члена-кореспондента НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, доктора юридичних наук, професора Процевського О.І. (31 березня 2023 р.). Харків, 2023. С. 528-530.

2. Фомічов К.С. Сутність завдань державної політики формування та реалізації соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні. Актуальні проблеми національного

законодавства. збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Кропивницький, 20 квітня 2023 р. Частина 1. Кропивницький, 2023. С.75-77.

3. Фомічов К.С. Публічно-правове регулювання взаємодії суб'єктів реалізації державної політики у сфері соціальної захищеності осіб з інвалідністю з іншими державними інституціями. Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів: матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 18–19 травня 2023 р.). Суми: Сумський державний університет, 2023. С.231-235.

4. Фомічов К.С. Форми взаємодії суб'єктів державної політики у сфері соціальної захищеності осіб з інвалідністю з громадськістю. Приватно-правові та публічно-правові відносини: проблеми теорії та практики: збірник матеріалів III Міжнародної конференції (м. Кропивницький, 06 жовтня 2023 р.). Кропивницький: ДонДУВС, 2023. С.372-375.